

Zagreb, 28. kolovoza 1955. – Zagreb, 6. listopada 2025.

Zdravko Jurčec, dipl. ing. građ.

Malo je ljudi koji su svojim radom i osobnošću ostavili tako prepoznatljiv trag u hrvatskoj inženjerskoj zajednici kao što je to učinio Zdravko Jurčec. Svoj je profesionalni i životni put posvetio inženjerstvu, ali prije svega ljudima koji ga čine. Bio je čovjek iznimne predanosti, odgovornosti i tihe snage – osoba koja nije tražila pozornost, ali ju je uvijek prirodno zadobivala.

Zdravko je pripadao onoj rijetkoj vrsti stručnjaka koji svojom smirenošću i jasnoćom mišljenja ulijevaju

povjerenje. Nikad nije govorio glasno, ali se uvijek daleko čulo ono što je imao reći – promišljeno, odmjereno i s poštovanjem. U svakoj situaciji zračio je stabilnošću i mirnoćom, a njegovi su savjeti uvijek bili usmjereni na rješenja, nikad na prepreke. Kao inženjer tražio je učinkovitost, kao suradnik razumijevanje, a kao voditelj zajedništvo i povjerenje.

Zdravko Jurčec bio je predsjednik Društva građevinskih inženjera Zagreb (DGIZ) od 2000. godine do danas te član predsjedništva Hrvatskog saveza građevinskih inženjera (HSGI).

Na čelu Hrvatskoga inženjerskog saveza (od 2019.) našao se u jednom od najtežih razdoblja u povijesti Saveza – nakon potre-

sa i teškog oštećenja zgrade u Vranicanijevoj palači, kulturnog dobra od posebne vrijednosti. U okolnostima koje su zahtijevale hrabrost, strpljenje i viziju, pokazao je upravo te osobine. Vodio je Savez s istim osjećajem dužnosti i posvećenosti s kojim je pristupao svakom zadatku. Bio je svjestan da se posao ne mjeri lakoćom okolnosti, nego snagom volje i vjerom u zajednički cilj.

Njegovo vodstvo obilježila je smirenost, ali i odlučnost. Znao je kako okupiti ljude različitih struka, interesa i karaktera, potaknuti ih na suradnju i usmjeriti prema cilju koji je svima bio zajednički – da Hrvatski inženjerski savez ostane središte inženjerske misli, tradicije i budućnosti. U njegovoj su prisutnosti kolege prepoznale moralni autoritet i ljudsku toplinu, a upravo ta kombinacija stručnosti i empatije činila ga je posebnim.

Vjerovao je da je inženjerstvo više od profesije – da je to poziv i služenje društvu. Govorio je kako bez inženjera nema napretka ni sigurnosti, jer svaka konstrukcija, svaka cesta, most ili zgrada započinju odgovornošću jednog čovjeka koji želi stvoriti nešto što će trajati. I upravo je to učinio i sam – gradio je mostove među ljudima, ojačao temelje zajednice i ostavio iza sebe ono najvrjednije: povjerenje, poštovanje i primjer kako se živi i radi s dostojanstvom.

Njegov odlazak ostavlja veliku prazninu, ali i trajnu ostavštinu.

Njegovo ime i djelo ostati će u temeljima svega što HIS jest – i svega što će tek postati.

Mladen Jakovčić